

hed, uden at der spørges om, hvorvidt denne Virksomhed er i Strid med Landets Love eller ikke.

Under normale Forhold vilde man maaske dog kunne anse det Værn, som Straffeloven yder, for tilstrækkeligt, men under de nuværende vanskelige Forhold udsætter de kommunistiske Handlinger ikke blot Menneskeliv og store Værdier for Fare, men de bliver tillige en Fare for Statens Sikkerhed og Velfærd, og Regeringen maa derfor anse det som en absolut Nødvendighed, at alle kommunistiske Foreninger og Sammenslutninger opløses. Det bemærkes herved, at Grundlovens § 85 tilsikrer Borgerne Ret til at danne Foreninger i *lovligt* Øjemed, men Spørgsmaalet om, hvorvidt en Forenings Øjemed er lovligt, er overladt til Lovgivningsmagten, jfr. Berlin: Den danske Statsforfatningsret II Side 442 ff.

Endvidere har man anset det for nødvendigt, at al kommunistisk Virksomhed og Agitation forbydes, uanset om der foreligger Tilslutning til nogen Forening. Illegale Sammenslutninger uden egentlig Foreningsorganisation er vanskelige at komme til Livs, og det er under de nuværende Forhold tvingende nødvendigt, at den kommunistiske Virksomhed og Agitation med dens statsomstyrtende Tendenser og dens Virksomhed til Fordel for fremmed Magt ophører.

Ifølge § 1, 3die Stykke, foreslaas Overtrædelser straffet med Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 8 Aar.

Til § 2.

Da Krigen mellem Tyskland og Sovjet-Unionen udbrød den 22. Juni 1941, medførte den foran beskrevne kommunistiske Virksomhed en ganske særlig Fare for Statens Sikkerhed. Det blev derfor uomgængelig nødvendigt, at Regeringen straks foranledigede, at de ledende Kommunistere blev taget i Forvaring af Politiet. Til et saadant Skridt findes der ikke i dansk Ret nogen udtrykkelig Lovhjemmel. Det er imidlertid anerkendt i den danske statsretlige Teori, at Regeringen, navnlig under Hensyn til, at den danske Grundlov ikke indeholder Hjemmel til at dekretere Undtagelsestilstand i Tilfælde af Krig eller lignende alvorlige Begivenheder, er berettiget til, naar en Nødssituation foreligger, der udsætter Statens Sikkerhed og Velfærd for Fare, at træffe de Foranstaltninger, som denne Nødssituation nødvendiggør. Der er derfor efter Justitsministeriets Formening i Nødretsgrundsætningen fuld Hjemmel til den skete Forvaringstagelse.

Imidlertid finder Justitsministeriet, at

der bør tilvejebringes Lovhjemmel til Forvaringstagelsen, der maa forventes at være uundgaaelig endnu i nogen Tid, ligesom den Mulighed foreligger, at det ogsaa senere kan blive nødvendigt at lade Personer, af hvem kommunistisk Virksomhed maa befrygtes, tage i Forvaring. Man har derfor ved Lovforslagets § 2, 1ste Stykke, foreslaaet, at Personer, hvis Adfærd har givet særlig Grund til at antage, at de vil deltage i kommunistisk Virksomhed eller Agitation, efter Justitsministerens Bestemmelse eller med hans Godkendelse skal kunne tages i Forvaring, naar dette skønnes nødvendigt af Hensyn til Statens Sikkerhed eller dens Forhold til fremmede Magter.

Justitsministeriet er af den Opfattelse, at Grundlovens § 78 ikke er til Hinder for, at *Lovgivningsmagten* fastsætter Regler om en saadan Frihedsberøvelse, naar det, som under de nuværende ekstraordinære Forhold, er tvingende nødvendigt af Hensyn til Statens Sikkerhed og dens Forhold til fremmede Magter. Den i § 2 foreslaaede Adgang til administrativ Frihedsberøvelse gaar i Virkeligheden ikke videre, end det allerede er hjemlet ved Nødretsgrundsætningen.

For at give de efter Omstændighederne mulige Garantier mod Misbrug er det i Paragraffens 2det Stykke fastsat, at enhver, der tages i Forvaring i Medfør af 1ste Stykke, inden 24 Timer skal fremstilles for Københavns Byret, der ved Kendelse beslutter, om Forvaringen skal opretholdes. Begæringen om Forvaringens Opretholdelse vil, naar Justitsministerens Bestemmelse eller hans Godkendelse foreligger, være at tage til Følge, medmindre der maa antages at foreligge en aabenbar Fejltagelse med Hensyn til vedkommendes Identitet eller hans hittidige Deltagelse i kommunistisk Virksomhed eller Agitation.

Man har fundet det nødvendigt, at disse Sager, i hvilke særlige Hensyn gør sig gældende, uanset de almindelige Værnetingsregler henlægges til en bestemt Ret. Da dette kan vanskeliggøre Fremstilling inden 24 Timer, foreslaas det i 3die Stykke, at der, naar denne Frist ikke kan overholdes, skal ske Fremstilling inden samme Frist for en anden Dommer ved Underret, som modtager vedkommendes Forklaring, medens Beslutningen om Forvaringstagelse ogsaa i dette Tilfælde skal træffes af Københavns Byret.

Under Hensyn til disse Sagers Vigtighed og Betydning for de paagældende foreslaas det i 4de Stykke, at Byrettens Afgørelser skal kunne paakæres direkte til Højesteret. Da det er nødvendigt, at den